

ili bez hiperaktivnosti. Neka djeca mogu imati znatnih poteškoća u svladavanju slova i usvajanju čitanja – korisno je **posavjetovati se s logopedom** i vidjeti treba li mu njegova pomoć.

Kod svih je poteškoća bitno da roditelj postupi sabrano i ne optužuje dijete upravo onda kad ono treba puno podrške i razumijevanja!

Udruga roditelja
KORAK PO KORAK

Ilica 73, Zagreb
tel. 01/4855-578, fax. 01/4847-598
info@udrugaroditeljapkp.hr
www.udrugaroditeljapkp.hr

Izdavač
Udruga roditelja Korak po korak

Autorice teksta
Sanja Brajković i Željka Živković

Recenzija
Gorana Hitrec

Oblikovanje
Romana Rođaković

Tisak
CORRECTUS MEDIA d.o.o.

Drugo izdanje
2014.

POLA ZAK U ŠKO LU

KAKO POMOĆI DJETETU?

Polazak u osnovnu školu prvi je susret djeteta s jasnim i nedvosmislenim zahtjevima društva o tome što mora naučiti i postići.

Uspješno uključivanje u školu snažno utječe na razvijanje pozitivnog stava prema učenju, važnosti školovanja, kao i slike o sebi. Dijete treba **podnijeti duže odvajanje od roditelja**. Igra i druženje s vršnjacima i odraslim osobama tijekom predškolskog razdoblja odlična su priprema. Od djeteta se također očekuje duža **usredotočenost na školsko učenje**.

Dobra priprema jest uključivanje u kućne obveze, sudjelovanje u igrama uz poštivanje pravila, davanje važnosti učenju, zahtijevanje da dovrši započeto i ne odustaje ako mu odmah ne polazi za rukom. Polaskom u školu djeca ulaze u sredinu u kojoj će u krugu vršnjaka i u okvirima koje definira društvo razvijati, provjeravati i pokazivati različite svoje sposobnosti i osobine. Samostalno će se snalaziti u brojnim situacijama u kojima su im dosad pomagali roditelji.

Već kod prvog ulaska u školu, možemo primijetiti vrlo različita ponašanja djece: neka ulaze nasmijana, **radosna**, neka izgledaju radoznalo, puna **očekivanja**, neka su **zbunjena**, neka izgledaju **ravnodušno**. Kod neke djece opažamo i strah i odbojnost, ima tu i suza - poneko dijete se grčevito drži roditelja i odbija ući u školu.

Dijete koje je spremno za početak školovanja ima **pozitivan stav** prema školi, raduje se tome kao dokazu svoje odraslosti. Ovaj stav treba podržavati jer olakšava učenje i prihvaćanje obveza te svladavanje poteškoća. Ako sami nemate baš najsretnija sjećanja na školu, nemojte time opterećivati i obeshrabrivati svoje dijete. Imajte povjerenja u njega i sebe! Učinite sve što je u vašoj moći da škola za njega postane mjesto na kojem će radosno, uporno i sa zanimanjem upoznavati sebe i svoje okruženje.

Spremnost za školu

Škola (društvo) postavlja pred djecu određene zahtjeve koje trebaju svladati kroz školsko učenje. Spremnost za školu odnosi se na različite aspekte dječjeg razvoja koji omogućavaju zadovoljavanje tih zahtjeva, pa tako govorimo o **tjelesnoj, emocionalno-socijalnoj i spoznajnoj (kognitivnoj) spremnosti za školu**.

Tjelesnu spremnost djeteta ispituje liječnik

- » Dijete treba biti zdravo i zadovoljavati barem minimum standarda za visinu, težinu i tjelesne proporcije.
- » Osjetni organi (vid, sluh) moraju normalno funkcionirati, ako je potrebno uz korekciju (naočale, slušni aparat).
- » Tjelesna muskulatura mora biti dovoljno razvijena da djetetu omogućava kretanje, stajanje i sjedenje bez teškoća, kao i izdržavanje novih tjelesnih napora poput nošenja školske torbe, pješaćenja do škole i mirnog sjedenja u školskoj klupi.
- » Dijete mora imati razvijene navike normalnog hranjenja i kontrole organa za izlučivanje.

Spoznajnu spremnost utvrđuje psiholog, najčešće ispitujući opću intelektualnu razvijenost, te neke sposobnosti kao što su vidna i slušna diskriminacija, grafomotorika i sposobnosti opažanja.

Emocionalno-socijalna spremnost olakšava prihvaćanje škole i obveza jer dijete pri polasku u školu treba:

- » Uspješno komunicirati i surađivati s vršnjacima i odraslima
- » Odvojiti se od roditelja
- » Primjereno kontrolirati svoje postupke i osjećaje
- » Ustrajati čak i kad ne uspije odmah

Imate li **bilo kakvu dilemu, posavjetujte** se s liječnikom i psihologom. **Forsiranje polaska u školu** može vas sta-

jati godina nezadovoljstva zbog djetetovih problema. Godinu odgode iskoristite za **dobro osmišljen plan pomoći** djetetu da dosegne onu razinu spremnosti koja će mu omogućiti uspješno školovanje. Ako mlađe dijete pokazuje izuzetnu spremnost, također se pri donošenju odluke posavjetujte. U tom slučaju može se preporučiti **raniji polazak**.

Najčešće pitanje: Treba li znati sva slova ili čak čitati?

Najbolja priprema za čitanje jest okruženost brojnim slikovnicama i dječjim knjigama koje se djetetu čitaju, o kojima se razgovara i tako budi interes za slova i čitanje. Ako i ne zna čitati ili ne zna sva slova prije polaska u školu, takvo će dijete to vrlo brzo i s voljom svladati u prvom razredu (što i jest zadatak prvog razreda!).

Škola je počela: Što trebaju učiniti roditelji?

Ako se dijete ne privikava lako i nije odmah steklo prijateljstvo, to je normalno - **neka djeca trebaju više vremena** da bi se naviknula na promjenu. Brinete li se zbog toga, obratite se učiteljici - možda već promjena mjesta sjedenja ili mali razgovor ohrabrenja mogu pomoći. Ako to ne pomaže, obratite se psihologu ili pedagogu. Iako će dijete o školi najčešće pričati s oduševljenjem, moguća su i razočaranja. Saslušajte ga s razumijevanjem, provjerite što se dogodilo, posavjetujte ga kako da se ponaša. **Ne podržavajte agresivno, svadljivo i neugodno ponašanje prema djeci jer će to dovesti do neomiljenosti među vršnjacima.**

Ima li dijete u početku poteškoća u pažljivom praćenju nastave - i to je normalno! Uskoro će shvatiti i prihvatiti što se od njega očekuje. Ako se poteškoće koncentracije pažnje nastave i ozbiljno ometaju djetetovo učenje, potražite savjet školskog psihologa ili pedagoga. Možda se radi o specifičnom poremećaju pažnje sa